

2. ETL artikliga 49 koostoimes nõukogu 16. septembri 1985. aasta direktiivi 85/432/EMÜ (teatavat farmaatsiaalast tegevust käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) artikli 1 lõigetega 1 ja 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ (kutsevalifikatsioonide tunnustamise kohta) artikli 45 lõike 2 alapunktidega e ja g on vastuolus niisugused kriteeriumid, nagu on sätestatud 19. juuli 2001. aasta dekreediga 72/2001 apteekide ja apteegiteenuse osutamise kohta Astuuria autonoomses piirkonnas (Decreto 72/2001 regulador de las oficinas de farmacia y botiquines en el Principado de Asturias) lisa punktis 6 ning punkti 7 alapunktis c, mille alusel valitakse uued apteegipidajad.

(¹) ELT C 79, 29.3.2008.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. juuni 2010. aasta otsus (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) eelotsusetaotlus — Ühendkuningriik) — The Queen, taotluse alusel, mille esitasid: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd versus Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Kohtuasi C-58/08) (¹)

(Määrus (EÜ) nr 717/2007 — Rändlus üldkasutatavates mobiiltelefonivõrkudes ühenduse piires — Kehtivus — Õiguslik alus — EÜ artikkel 95 — Proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõtted)

(2010/C 209/04)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: The Queen, taotluse alusel, mille esitasid: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Kostja: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Menetluses osalesid: Office of Communications, Hutchison 3G UK Ltd, GSM Association

Ese

Eelotsusetaotlus — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 717/2007, milles käsitletakse rändlust üldkasutatavates mobiiltelefonivõrkudes ühenduse piires ja millega muudetakse direktiivi 2002/21/EÜ (ELT L 171, lk 32) kehtivus — Õigusliku aluse valik — Määruse artikli 4 lõike 2 punkti a ja artikli 6 lõike 3, millega kehtestatakse rändluse piirhinnad, kehtivus proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõtete seisukohast

Resolutsioon

Esitatud küsimuste uurimisel ei ilmnenud midagi, mis võiks mõjutada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 717/2007, milles käsitletakse rändlust üldkasutatavates mobiiltelefonivõrkudes ühenduse piires ja millega muudetakse direktiivi 2002/21/EÜ, kehtivust.

(¹) ELT C 107, 26.4.2008.

Euroopa Kohtu (teine koda) 3. juuni 2010. aasta otsus (Raad van State (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — The Sporting Exchange Ltd, kes tegutseb nimetuse Betfair all versus Minister van Justitie

(Kohtuasi C-203/08) (¹)

(EÜ artikkel 49 — Teenuste osutamise vabaduse piirangud — Hasartmängud — Hasartmängude korraldamine internetis — Õigusnormid, mis näevad ette loa andmise üheleainsale ettevõtjale — Loa pikendamine hankemenetlust korraldamata — Võrdse kohtlemise põhimõte ja läbipaistvuse tagamise kohustus — Kohaldamine hasartmängude valdkonnas)

(2010/C 209/05)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellant: The Sporting Exchange Ltd, kes tegutseb nimetuse Betfair all

Vastustaja: Minister van Justitie

Menetluses osales: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Ese

Eelotsusetaotlus — Raad van State — EÜ artikli 49 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, mis keelavad õnnemängude ja kihlvedude korraldamise ilma vastava loata ja näevad võimaliku loa andmise ette ainult ühele ettevõtjale, selleks et kaitsta ühiskonna heaolu ja rahvatervist — Keeldumine loa andmisest ettevõtjale (internetis), kellel on juba luba teistes liikmesriikides, sh tema asukoha liikmesriigis — Sellise loa pikendamine hankeametlust korraldamata — Ülekaalukas üldine huvi

Resolutsioon

1. Selliseid siseriiklike õigusnorme, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mille eesmärk on piirata mängusõltuvust ja võidelda pettuste vastu ning mis tõepoolest aitavad kaasa nende eesmärkide saavutamisele, saab käsitada kihlvedudega seotud tegevusi järjepideval ja süstemaatilisel viisil piiravana, seda ka juhul, kui ainuõigusliku loa omanikul või omanikel on õigus oma pakkumist turul atraktiivseks muuta uusi hasartmänge kasutusele võttes ja reklaami kasutades. Siseriikliku kohtu ülesanne on välja selgitada, kas ebaseaduslikud mängudega seotud tegevused võivad põhjustada asjaomases liikmesriigis probleeme, mida lubatud ja reguleeritud tegevuse laienemine võiks lahendada, ning kas sellise laienemise ulatus võib muuta selle mängusõltuvuse piiramise eesmärgiga kokkusobimatuks.
2. EÜ artikliga 49 kooskõlas olevate hasartmänge reguleerivate liikmesriigi õigusnormide kohaldamisel ei ole siseriikliku kohtu ülesanne iga kord kindlaks teha, kas rakendusmeede, mille eesmärk on tagada nende õigusnormide järgimine, on sobiv nendega taotletava eesmärgi saavutamise tagamiseks ning on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, kui see meede kujutab endast nimetatud õigusnormide kasuliku mõju tagamiseks vajalikku elementi, mis ei too kaasa täiendavat piirangut nimetatud õigusnormidest tuleneva piirangu kõrval. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses oleva kohtuvaidluse lahendamise seisukohast ei oma mingisugust tähtsust asjaolu, kas rakendusmeede võeti avaliku võimu sellise sekkumise tagajärjel, mille eesmärk oli tagada siseriiklike õigusnormide järgimine, või eraõigusliku isiku poolt talle nimetatud õigusnormidest tulenevate õiguste kaitseks esitatud taotluse alusel tsiviilkohtumenetluse raames.
3. EÜ artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis kehtestavad hasartmängude korraldamise ja edendamise osas üheainsa ettevõtja ainuõigusliku korra ja mis keelavad mis tahes teistel ettevõtjatel, sealhulgas teises liikmesriigis asutatud ettevõtjal, pakkuda interneti kaudu esimese liikmesriigi territooriumil nimetatud korra kohaldamisalasse kuuluvaid teenuseid.

(¹) ELT C 197, 2.8.2008.

Euroopa Kohtu (teine koda) 3. juuni 2010. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd. versus Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Kohtuasi C-258/08) (¹)

(EÜ artikkel 49 — Teenuste osutamise vabaduse piirangud — Hasartmängud — Hasartmängude korraldamine internetis — Õigusnormid, mis näevad ette loa andmise üheleainsale ettevõtjale — Teistes liikmesriikides väljastatud lubade omanikust ettevõtjale korraldamisloa väljastamisest keeldumine — Õigustatus — Proportsionaalsus — Siseriiklike õigusnormide iga konkreetse rakendusmeetme kontrollimine)

(2010/C 209/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd.

Vastustaja: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Ese

Eelotsusetaotlus — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — EÜ artikli 49 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, mis keelavad õnnemängude ja kihlvedude korraldamise ilma vastava loata ja näevad võimaliku loa andmise ette ainult ühele ettevõtjale, selleks et kaitsta ühiskonna heaolu ja rahvatervist — Keeldumine loa andmisest ettevõtjale (internetis), kellel on juba luba teistes liikmesriikides, sh tema asukoha liikmesriigis — Ülekaalukas üldine huvi

Resolutsioon

1. Selliseid siseriiklike õigusnorme, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mille eesmärk on piirata mängusõltuvust ja võidelda pettuste vastu ning mis tõepoolest aitavad kaasa nende eesmärkide saavutamisele, saab käsitada kihlvedudega seotud tegevusi järjepideval ja süstemaatilisel viisil piiravana, seda ka juhul, kui ainuõigusliku loa omanikul või omanikel on õigus oma pakkumist turul atraktiivseks muuta uusi hasartmänge kasutusele võttes ja reklaami kasutades. Siseriikliku kohtu ülesanne on välja selgitada, kas ebaseaduslikud mängudega seotud tegevused võivad põhjustada asjaomases liikmesriigis probleeme, mida lubatud ja reguleeritud tegevuse laienemine võiks lahendada, ning kas sellise laienemise ulatus võib muuta selle mängusõltuvuse piiramise eesmärgiga kokkusobimatuks.
2. EÜ artikliga 49 kooskõlas olevate hasartmänge reguleerivate liikmesriigi õigusnormide kohaldamisel ei ole siseriikliku kohtu ülesanne iga kord kindlaks teha, kas rakendusmeede, mille eesmärk on tagada nende õigusnormide järgimine, on sobiv nendega taotletava eesmärgi saavutamise tagamiseks ning on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, kui see meede kujutab endast nimetatud õigusnormide kasuliku mõju tagamiseks vajalikku elementi, mis ei too kaasa täiendavat piirangut nimetatud õigusnormidest tuleneva piirangu kõrval. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses oleva kohtuvaidluse lahendamise seisukohast ei oma mingisugust tähtsust asjaolu, kas rakendusmeede võeti avaliku võimu sellise sekkumise tagajärjel, mille eesmärk oli tagada siseriiklike õigusnormide järgimine, või eraõigusliku isiku poolt talle nimetatud õigusnormidest tulenevate õiguste kaitseks esitatud taotluse alusel tsiviilkohtumenetluse raames.